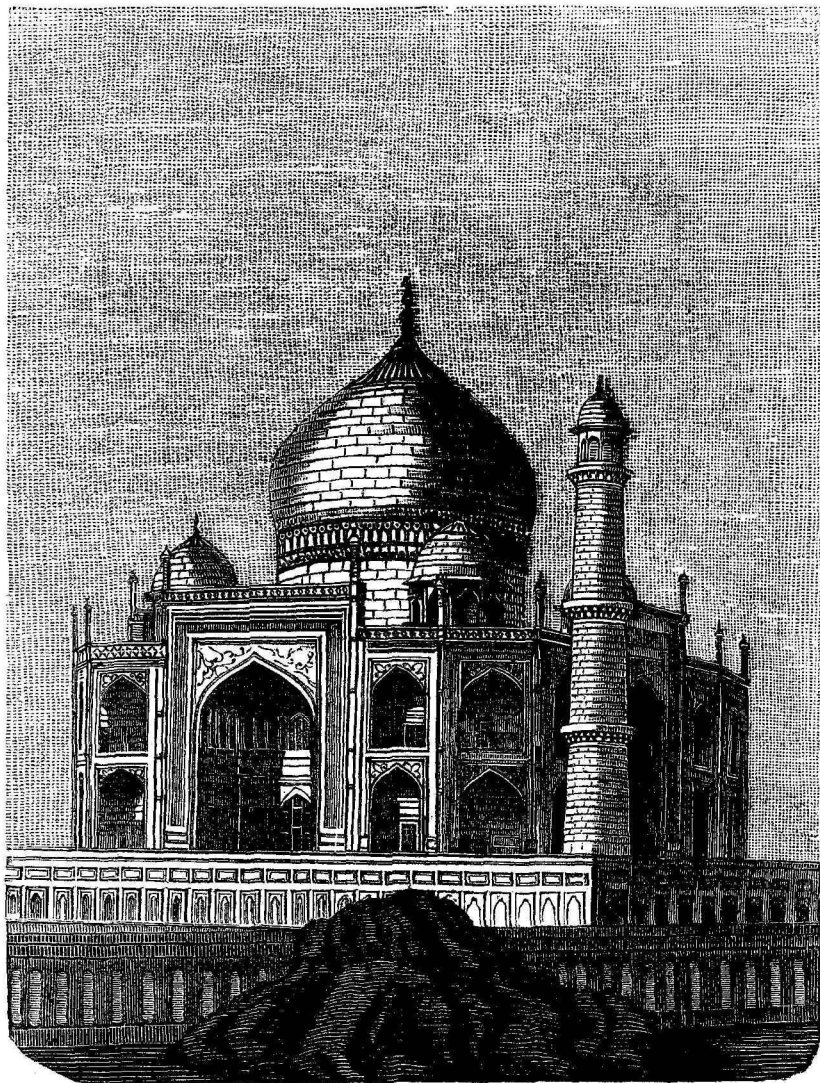


κισε με δυνάμεις ικανάς να παράγωσι δια τοῦ συνδυασμοῦ τῶν μορίων της ὑπὸ δεδομένης περιστάσεως καὶ ὁρους διάφορα ὄντα καὶ φαινόμενα· ἄρα ἡ θεωρία τῆς ἐξελέξεως οὔτε τὸν Θεόν, οὔτε τὸν ἄνθρωπον βλάπτει.

Ἀφίνοντες κατὰ μέρος τὴν διαστροφὴν τῆς θεωρίας ταύτης λέγομεν, ὅτι ὁ Δαρουῖνος εἰσήγαγε νέαν

Εἰς τὸ φύλλον τῆς 8ης ὀβρίου τοῦ Ἀστέρος ἐγράφησαν περισσότερα περὶ Δαρουῖνου καὶ ἐκεῖ παραπέμπονται οἱ φιλαναγνώσται.



Τὸ μνημεῖον Ταγ-Μαχάλ.

ἐποχὴν εἰς τὴν σπουδὴν τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν, αἱ δὲ θεωρίαι τοῦ φαίνονται πρόωρισμέναι νὰ γείνουν πρόξεναι μεγάλων καλῶν εἰς τὴν ἀνθρωπότητα.

Ὁ Δαρουῖνος μὲ ὅλην τὴν σοφίαν καὶ πειρὰν τοῦ ἥτο ἄνθρωπος ἀπλοῦς τὸ ἦθος καὶ τὴν ζωὴν καὶ ταπεινόφρων καὶ εὐγενὴς καὶ φιλόφρων τὴν συμπεριφορὰν, — προσόντα, τὰ ὁποῖα μόνον οἱ ἀληθῶς μεγάλοι ἄνδρες ἔχουν.

Η ΑΓΡΑ ΚΑΙ ΤΟ ΤΑΓ-ΜΑΧΑΛ.

Ἡ Ἀγρα εἶναι μία τῶν μεγάλων πόλεων τῆς βορείου Ἰνδίας, ἐκτίσθη δὲ κατὰ διαφόρους καιροὺς ὑπὸ τῶν Μωαμεθανῶν· οἱ Ἀγγλοι ἐξουσιάζουν ἤδη αὐτὴν ἐπὶ διακόσια ἔτη. Δὲν ὑπάρχει εἰς τὸν κόσμον πόλις ἡ ὁποία ἐμπεριέχει κτίρια μεγαλοπρεπέστερα παρὰ τὴν Ἀγραν. Ἐν τῶν παλατιῶν της, τὸ ὁποῖον

ἐκτίσθη κατὰ τὸ 1570 ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος Ἀκθάρ, ἔχει τείχη ἔχοντα περιφέρειαν ἑνὸς μιλίου, ἐσωκλείουν δὲ ἐκτὸς τοῦ παλατίου καὶ φρούριον καὶ ναὸν, ὀνομαζόμενον « Λευκὸς Μαργαρίτης, » διότι εἶναι ἐκ λευκοῦ καὶ στυλποῦ μαρμάρου, χωρὶς ἄλλης ὕλης ὁποιασδήποτε. Τὸ παλάτιον εἶναι λαμπρὸν, μὲ θόλους ἔξωθεν κεχρυσωμένους, καὶ ἐδαπάνησεν εἰς αὐτὸ μεγάλην ποσότητα χρημάτων ὁ αὐτοκράτωρ· ἴσταται δὲ εἰς τοποθεσίαν ἀρίστην, ἐκ τῆς ὁποίας ἔχει θεῶν μαγευτικὴν τοῦ ποταμοῦ Γροῦμνα, ὁ ὁποῖος ῥέει εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ.

Ἄλλο κτίριον περίφημον εἶναι τὸ Τὰγ-Μαχάλ, τὸ ὁποῖον παριστάνεται εἰς τὴν προκειμένην εἰκόνα. Εἶναι δὲ τοῦτο πολυτελὲς μνημεῖον, τὸ ὁποῖον πονηρὸς τις βασιλεὺς Μογγόλος ἔκτισε διὰ τὴν σύζυγόν του καὶ ἐδαπάνησεν εἰς αὐτὸ 15,000,000 φράγ. κων. Θεωρεῖται δὲ τὸ θαυμασιώτατον Μουσουλμανικὸν κτίριον ἐν τῇ κόσμῳ. Ὁ θόλος καὶ οἱ μιναρῆδες αὐτοῦ εἶναι ἐκ μαρμάρου λευκοῦ καὶ φαίνονται ὥς νὰ ἦναι καμωμένοι ἐκ πάγου. Τὸ μάρμαρον ὅμως εἶναι ἢ προστιχοτάτη ὕλη, ἐκ τῆς ὁποίας εἶναι κατεσκευασμένον τὸ μνημεῖον τοῦτο. Ἐξωθεν καὶ ἔσωθεν στολίζονται οἱ τοῖχοι μὲ ἀχάτας, μὲ αἱματίτας, μὲ ἰάσπεις, μὲ θάλασσιν κτλ. κτλ. οἱ πολύτιμοι δὲ οὗτοι λίθοι εἶναι σχηματισμένοι εἰς ἄνθη καὶ σύμβολα διάφορα, ἐνῶ χιλιάδες ῥητῶν τοῦ Κορανίου ἐκ μαρμάρου μέλανος σκεπάζουν πᾶν μέρος τοῦ κτιρίου. Ἄν καὶ ἦναι πολλὸ ἀρχαῖον φαίνεται ὅμως τόσον νέον καὶ λαμπρὸν ὥς νὰ εἴχῃ κτισθῇ τὴν προτεραίαν. Ὅλοι ὅσοι εἶδον αὐτὸ ἔμειναν ἐκστατικοὶ ἐνώπιόν του. Εἰς ἀρχιτέκτων περίφημος εἶπε περὶ αὐτοῦ, ὅτι ὁ ναὸς τοῦ ἁγ. Πέτρου εἰς τὴν Ρώμην δὲν ἦτο ἄξιος νὰ συγκριθῇ μὲ αὐτό· ἄλλος δὲ τις, ζωγράφος διακεκριμένος, εἶπε, «Τοῦτο υπερβαίνει πᾶν ὅ,τι ἀναφέρεται εἰς τοὺς μύθους τῆς Χαλιμᾶς! Μόνον μία σκέπη ὕαλινῃ λείπει, διὰ νὰ τὸ προφυλάττῃ.»

Τὸ μεγαλοπρεπὲς τοῦτο κτίριον εἶναι τὸ μνημα τῆς ἀγαπητῆς συζύγου τοῦ περιφήμου αὐτοκράτορος Γεχάν. Ἰσταται δὲ ἐπὶ προχώματος ὑψηλοῦ ἐπὶ τῆς ὁχθῆς τοῦ ποταμοῦ Γροῦμνα, εἰς τὸ μέσον κήπων μεγάλων. Ὁ τάφος τῆς βασιλίσσης εἶναι εἰς τὸ μέσον αἰθούσης στρογγύλης ὑποκάτωθεν τοῦ θόλου, εἶναι δὲ ἐκ μαρμάρου λευκοῦ καὶ περικυκλοῦται ὑπὸ τειχίσματος λεπτοῦ ἐξ ὀδοντωτοῦ μαρμάρου ἐστολισμένου μὲ μωσαϊκὸν ἐκ πολυτίμων λίθων καὶ χρωματισμένων μαρμάρων, ἐν εἵδει στεφάνων καὶ ἀνθοδεσμῶν. Λέγεται ὅτι διὰ τὸν τάφον τοῦτον ἐδαπανήθησαν 80,000 000 φράγκων, καὶ εἴκοσι χιλιάδες ἀνδρῶν εἰργάσθησαν ἐπὶ εἴκοσι δύο ἔτη! Ἡ Σουλτάνα, διὰ τὴν ὁποίαν

ἐκτίσθη ὁ πολυτελὲς οὗτος τάφος, ἦτο γυνὴ ὠραιότατη, ἀλλ' ἰσχυροῦ χαρακτήρος, εἶχε δὲ ἄμετρον ἐπιρροὴν ἐπὶ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ὅστις τὴν ὀνόμαζε «τὸ φῶς τοῦ κόσμου» καὶ ἐδείκνυε τόσῃ ἱκανότητά, ὥστε αὐτὸς ἀφῆκεν αὐτὴν νὰ διοικῇ τὴν χώραν ἐπὶ πολλὰ ἔτη. Ἀπέθανε δ' αἰφνιδίως, ἀλλὰ πρὶν τελευτήσῃ παρεκάλεσε τὸν σύζυγόν της νὰ κτίσῃ τοιοῦτον τάφον δι' αὐτήν, ὁποῖος ἦθελε διακωιδίσει τὸ ὄνομά της. Ἦτο δὲ αὕτη Μωαμεθανὴς φανατικὴ, καὶ ἐχθρὸς σκληρὸς τοῦ χριστιανισμοῦ.

Τὸ κτίριον τοῦτο δὲν εἶναι τὸ μόνον θαυμαστὸν ἔργον τοῦ αὐτοκράτορος Γεχάν. Οὗτός εἶχε μανίαν νὰ κτίσῃ πολυτελεῖ ἀνάκτορα. Καὶ τῷ ὄντι ἔκτισε τοιαῦτα εἰς ὅλας τὰς κυριωτέρας πόλεις καὶ ἐδαπάνησε μεγάλα ποσὰ εἰς ἑορτὰς καὶ πανηγύρεις. Ὡς πρὸς τὴν μεγαλοπρέπειαν καὶ τὸν πλοῦτον ἦτον ἴσως ὁ μέγιστος βασιλεὺς τῆς Ἰνδίας. Τὸ ἐπισημώτατον δείγμα τῆς πολυτελοῦς σπατάλης του ἦτο ὁ περίφημος θρόνος, ὅστις ὀνομάζεται «Ταῶς» (Παγώνιον) καὶ ἐστοίχισεν 180,000,000 φράγκων! ὀνομάσθη δὲ οὕτω ἐκ τοῦ ταοῦ, ὅστις ἐκόσμηε αὐτόν, μὲ ἀνοικτὴν οὐρὰν καὶ μὲ τὰ χρώματά του παριστανόμενα μὲ ἀδάμαντας καὶ ποικιλοχρόους πολυτίμους λίθους. Τὸ κάλλιστον χαρακτηριστικὸν τοῦ Γεχάν, ὅστις ὀνομάσθη «Μέγας Μονάρχης,» ἦτο ἡ πρὸς τὴν σύζυγον καὶ τὰ τέκνα της καὶ ἀγάπη του, ἃν καὶ ἦτο ὠμὸς, τυραννικὸς, προδότης καὶ ἀνελεήμων κατακτητής. Ἐντὸς ἑνὸς μόνου ἔτους ἐκυρίευσεν ἑκατὸν δεκαπέντε πόλεις καὶ φρούρια, καὶ κατεβίβασε δύο βασιλεῖς ἀπὸ τῆς ὑψηλῆς των θέσεως εἰς θέσιν ὑποτελεῖ εἰς αὐτόν. Ἀλλὰ τὸ τέλος αὐτοῦ ἦτον ἀξιολύπητον, διότι ἐστερήθη τοῦ θρόνου καὶ τοῦ πλοῦτος του, τὰ τέκνα του ἐφρονεύθησαν, ἐπὶ ἑπτὰ δὲ ἔτη ἐκρατεῖτο αἰχμάλωτος ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν του, καὶ τέλος ἀπέθανεν εἰς τὸ φρούριον τῆς Ἀγκρας.

Η ΠΤΩΣΙΣ ΤΩΝ ΦΥΛΛΩΝ.

Ἦλθε πάλιν καιρὸς, καθ' ὃν βλέπω
Σωρηδὸν εἰς τὴν γῆν νὰ πετοῦν
Μαραμένα τῶν δένδρων τὰ φύλλα
Καὶ τὰ κτήνη αὐτὰ νὰ πατοῦν.

Βλέπω ταῦτα σφοδρῶς νὰ ὠθοῦνται
Ἵπ' ἀνέμων βίαιας πνοῆς
Καὶ εἰς ὕψ' ν' ἀνέρχονται τόσα
καὶ νὰ γίνωνται ἄφαντ' ἐκ γῆς.

Συνωθούμενα ἄλλοτε βλέπω
Εἰς στοιβάδας πολλὰς καὶ σωρούς,
Εἰς βαθεῖας κοιλάδας καὶ λάκκους
Κ' εἰς τῶν δένδρων αὐτῶν τοὺς ἄκμους.